

Mål C-259/24

Begäran om förhandsavgörande

Datum för ingivande:

12 april 2024

Domstol som begär förhandsavgörande:

Tribunal judiciaire de Marseille (Frankrike)

Datum för beslutet att begära förhandsavgörande:

8 april 2024

Klagande:

SAS Ténergie Développement

Motpart:

Directeur Régional des Douanes de Marseille

Direction Interrégionale des douanes Provence – Alpes – Côte d’Azur – Corse

Direction Régionale des Douanes de Marseille

[utelämnas]

BESLUT

[utelämnas]

MÅL: SAS TENERGIE DEVELOPPEMENT/DIRECTEUR REGIONAL DES DOUANES DE MARSEILLE, den offentliga myndigheten Direction Interrégionale des douanes Provence – Alpes – Côte d’Azur – Corse, och den offentliga myndigheten Direction Régionale des Douanes de Marseille

[utelämnas] i målet mellan:

KLAGANDE I DET NATIONELLA MÅLET OCH I ANSLUTNINGSTALAN

SAS TENERGIE DEVELOPPEMENT, [utelämnas]

[utelämnas] [kontaktuppgifter och klagandens ombud]

MOTPARTER I DET NATIONELLA MÅLET OCH I ANSLUTNINGSTALAN

DIRECTEUR REGIONAL DES DOUANES DE MARSEILLE,
[utelämnas]

DIRECTION INTERREGIONALE DES DOUANES PROVENCE – ALPES – COTE D’AZUR – CORSE, genom dess direktör, [utelämnas]

DIRECTION REGIONALE DES DOUANES DE MARSEILLE, genom dess direktör, [utelämnas]

[utelämnas] [kontaktuppgifter och motparternas ombud]

[utelämnas] [processuella uppgifter]

BAKGRUND TILL TVISTEN

Tenergie-koncernen utvecklar och driver solkraftverk för produktion av el i Frankrike.

Bolaget Tenergie Développement köper in det material som behövs för att bygga solkraftverken från leverantörer i olika länder. Bolaget Upsolar valdes år 2013 av Tenergie Développement för att samordna en taiwanesisk underleverantör, Tynsolar Cop, tillverkning av solpaneler.

Från och med december 2013 importerades solpaneler till Fos-sur-Mer för övergång till fri omsättning och frisläppande för konsumtion via bolagen Gontrand Frères och Kuehne Nagel, vilka var tullombud och ansvarade för Tenergie Développement's tulldeklarationer.

Till följd av en internationell utredning som Olaf ([Europeiska] byrån för bedrägeribekämpning) genomförde år 2014 i syfte att kontrollera ursprunget i tullhänseende för de solpaneler som avsändes från Taiwan och importerades till Europa vidtog den franska tullmyndigheten en kontroll av den import som utförts av Tenergie Développement.

Den 15 oktober 2015 underrättades Tenergie Développement om utredningsresultatet, av vilket det framgick att bolaget gjort sig skyldigt till en överträdelse av unionens antidumpningslagstiftning. Den 15 december 2015 upprättades en underrättelse om överträdelse som avsåg falska ursprungsdeklarationer för de paneler som hade importerats från den 18 december 2013 till den 27 februari 2014.

Ett första beslut om uppbörd delgavs Tenergie Développement den 2 mars 2016.

Till följd av ett överklagande som hade ingetts av Tenergy Développement beslutade Direction des douanes den 21 november 2019 att häva beslutet om uppbörd av den 2 mars 2016, eftersom rätten att yttra sig inte hade iakttagits.

Nämnda myndighet delgav därefter, den 11 december 2019, bolaget en ny underrättelse om utredningsresultatet.

Den 26 augusti 2020 meddelade den bolaget att det gjort sig skyldigt till en överträdelse, eftersom det inte hade iakttagit tullagstiftningen.

Ett nytt beslut om uppbörd [utelämnas] utfärdades den 16 september 2020 avseende 2 405 887 euro (antidumpningstull om 1 979 575 euro och utjämningsstull om 426 321 euro).

Tenergy Développements bestridande avslogs den 4 mars 2021 av Directeur régional des douanes.

Genom rekommenderat brev med mottagningsbevis av den 12 april 2021 ansökte Tenergy Développement om eftergift av de antidumpningstullar och utjämningsstullar som det hade delgetts genom beslutet om uppbörd [utelämnas] av den 16 september 2020 avseende 2 405 887 euro.

Directeur régional des douanes avslag ansökan genom rekommenderat brev med mottagningsbevis av den 19 oktober 2021.

Den 4 maj 2021 väckte Tenergy Développement talan vid Tribunal judiciaire de Marseille mot Direction interrégionale des douanes och Recette interrégionale des douanes och yrkade att beslutet om uppbörd skulle ogiltigförklaras.

Genom dom av den 9 maj 2023 avslag Tribunal judiciaire de Marseille yrkandena från Tenergy Développement, som överklagade detta avgörande.

Den 18 maj 2021 registrerade tullmyndigheten en ny ansökan om eftergift från Tenergy Développement.

Den 16 september 2021 avslag Direction générale des douanes denna ansökan om eftergift.

Genom skrivelse som delgavs den 29 november 2021 meddelade den slutligt avslag på ansökan om eftergift av tullarna.

Till följd av delgivning av den 25 februari 2022 har Tenergy Développement väckt talan vid Tribunal judiciaire de Marseille mot Direction interrégionale des douanes Provence – Alpes – Côte d’Azur – Corse, Direction régionale des douanes de Marseille och Directeur régional des douanes et droits indirects de Marseille och har yrkat att den ska

– ogiltigförklara beslutet om avslag på den ansökan om eftergift av tullar som tullmyndigheten mottog den 19 april 2021,

- besluta om fullständig eftergift av antidumpningstullarna, utjämningsstullarna och dröjsmålsräntorna,
- i andra hand besluta att tullmyndigheten på nytt ska utreda ärendet och vidarebefordra det till Europeiska kommissionen för undersökning, och
- förplikta Direction Interrégionale des douanes Provence – Alpes – Côte d’Azur – Corse, Direction Régionale des Douanes de Marseille och Directeur Régional des douanes et droits indirects de Marseille att solidariskt betala 50 000 euro till TENERGIE DÉVELOPPEMENT som ersättning för skada.

TENERGIE DÉVELOPPEMENT har även yrkat att nämnda myndigheter ska förpliktas att solidariskt betala bolaget 10 000 euro i enlighet med artikel 700 i civilprocesslagen och solidariskt ersätta rättegångskostnaderna.

Bolaget har hävdat att de franska, europeiska och taiwanesiska tullmyndigheterna begick ett fel samt att bolaget inte rimligen kunde upptäcka detta fel och agerade i god tro.

Det har av detta dragit slutsatsen att villkoren för eftergift av tullar är uppfyllda.

Det har åberopat ett fel från myndigheternas sida, i den del som Europeiska kommissionen inte gjorde fördjupade kontroller via Olaf (Europeiska byrån för bedrägeribekämpning), som innehade uppgifter som kunde styrka att de levererade solpanelerna härrörde från Kina, och inte förvarnade de bolag som hade beställt panelerna. Det har vidare hävdat att tullmyndigheten, som genomförde kontroller av de produkter som bolaget hade beställt och som innehade indicier i denna riktning, borde ha gjort en fördjupad kontroll eller åtminstone ha delgett bolaget sina misstankar beträffande panelernas verkliga ursprung i samband med de första kontrollerna 2014.

Det har hävdat, för det första, att den omständigheten att tullmyndigheten inte gjorde invändningar efter sina kontroller utgör ett aktivt fel från myndighetens sida, i den mening som avses i artikel 119 i unionens tullkodex, för det andra, att de taiwanesiska ursprungsintygen inte ogiltigförklarades utan fortfarande var tillgängliga på den taiwanesiska handelskammarens webbplats efter tullkontrollerna och, för det tredje, att motparterna inte har lagt fram någon bevisning för att det fel som de taiwanesiska myndigheterna begick berodde på underleverantörens och Upsolars deklARATIONER.

Bolaget har gjort gällande att de taiwanesiska myndigheterna, som har möjlighet att på plats kontrollera materialets tillverkningsort, begick ett fel när de inte ogiltigförklarade ursprungsintygen trots Olafs utredning på plats och den information som erhållits efter antagandet av unionsförordningen år 2014.

Det har åberopat force majeure på grund av att bolaget inte kunde upptäcka detta fel, eftersom det inte har samma utrednings- och kontrollmöjligheter som de franska tullmyndigheterna och de taiwanesiska myndigheterna.

Vad gäller den omständigheten att det var svårt att upptäcka felet har det erinrat om att det regelverk som tillämpas i ett internationellt sammanhang är synnerligen komplext och svårt att förstå för ett litet eller medelstort företag samt att det inte är specialiserat på tullfrågor och inte kunde ge unionsmyndigheterna i uppdrag att vidta en djupgående bedömning för att upptäcka panelernas verkliga ursprung.

Bolaget har erinrat om att innan det ingick ett avtalsförhållande med Upsolar gav det ett oberoende bolag i uppdrag att kontrollera förhållandena kring den taiwanesiska underleverantörens tillverkning av solpaneler. Det har preciserat att det av Upsolar delgavs resultaten från de kontroller på plats som genomfördes av olika revisionsbolag.

Det har hävdats att bevisbördan för att det skulle ha kunnat upptäcka panelernas verkliga ursprung åligger tullmyndigheten som har åberopat detta. Det har gjort gällande att Olafs rapport från november 2014 inte innehåller någon bevisning för att bolagets agerande syftade till att undvika tull.

Det har åberopat sin goda tro, vilken erkändes i protokollet av den 15 december 2015.

Bolaget har i andra hand yrkat att tullarna ska efterges av rättviseskäl (artikel 120 i unionens tullkodex). Det har hävdats att det befann sig en särskild situation och inte gjorde sig skyldigt till bedrägeri eller uppenbar vårdslöshet samt att villkoren för eftergift är uppfyllda.

Det har angett att det vidtog nödvändiga åtgärder för att minska affärsrisken i samband med transaktionen genom att låta göra utredningar och kontroller på plats. Det har också åberopat att de taiwanesiska myndigheterna gjorde fel genom att inte utöva tillsyn.

Bolaget har i tredje hand hävdats att de franska myndigheterna åsidosatte artikel 41 i stadgan om de grundläggande rättigheterna och artikel 22 i unionens tullkodex, eftersom det inte gavs tillfälle att yttra sig. Det har angett att det slutliga avslaget på ansökan om eftergift upprättades innan fristen på 30 dagar för att yttra sig hade löpt ut och delgavs bolaget den 21 september 2019, det vill säga samma dag som det lämnade in sina synpunkter.

Det har tillagt att det led skada på grund av tullmyndighetens avslag.

Den franska tullmyndigheten har yrkat att Ténergie Développements yrkanden ska avslås. Den har yrkat att bolaget ska förpliktas att betala 3 000 euro för icke ersättningsgilla kostnader.

Nämnda myndighet har hävdats att enligt antidumpningslagstiftningen kan det intyg som utfärdades av de taiwanesiska myndigheterna inte användas som bevis för att bevisa varornas ursprung i tullhänseende. Den har preciserat att den åberopade fysiska kontrollen i Taiwan avsåg tidigare importerade paneler.

Den har tillagt att protokollet av den 15 december 2015 inte innehåller något erkännande av att det förelåg ett fel som inte kunde upptäckas, utan endast av att det inte fanns bevis för att Ténergie Développement hade agerat i ond tro.

Den har bestritt att tullmyndigheten själv skulle ha begått något som helst fel genom ett aktivt agerande. Den har hävdad att den aldrig stärkte aktören i dennes uppfattning om de importerade varornas ursprung. Den har angett att det från december 2013 till maj 2014 inte var möjligt att på basis av själva varorna och de handlingar som åtföljde dem ifrågasätta deras ursprung. Den har preciserat att den inte innehade några uppgifter som kunde styrka varornas felaktiga ursprung innan den mottog Olafs slutsatser efter dess kontrollbesök i november 2014, att myndigheterna i ett tredjeland inte är behöriga att uttala sig om varors icke-förmånsberättigande ursprung inom ramen för de europeiska myndigheternas antidumpningspolitik och att det inte finns något samarbetsavtal på detta område mellan de taiwanesiska och de europeiska myndigheterna. Av detta har den dragit slutsatsen att det fel som de taiwanesiska myndigheterna begick inte kan utgöra skäl för eftergift av tullarna. Den har tillagt att Olafs utredning avslöjade att det förekom bedrägerier vid utfärdandet av ursprungsintyg, att det inte kan medges ett passivt fel på grund av att den, när den inte godtog deklarationerna, ska anses ha innehaft uppgifter som gav den möjligt att upptäcka fel i dem samt att eftersom det inte är klart att myndigheterna begick ett fel, är det meningslöst att pröva villkoret avseende att felet inte kunde upptäckas och att aktören agerade i god tro.

Den har i andra hand, vad gäller rättviseskäl, angett att den omständigheten att en leverantör agerar i ond tro inte är en särskild omständighet för en aktör, utan en affärsrisk som aktören kan skydda sig mot. Den har tillagt att leverantören Upsolars underlåtenhet inte utgör en exceptionell situation där Europeiska unionen måste efterge tullarna.

Den har i tredje hand åberopat att fel datum angavs på dess svarsbrev med mottagningsbevis som avsändes den 26 november 2021. Den har angett att Ténergie Développement inte inkom med några nya uppgifter utöver de som hade åberopats tidigare.

Beslut om att avsluta förfarandet fattades den 27 mars 2023 och datum för förhandling fastställdes till den 11 september 2023.

Genom yrkanden som ingavs den 29 augusti 2023 begärde tullmyndigheten att beslutet om att avsluta förfarande skulle återkallas, för att den skulle kunna åberopa den dom som meddelats den 9 maj 2023.

Det beslutades att målet skulle förberedas för avgörande från den 23 oktober 2023.

Genom yrkanden som ingavs den 22 oktober 2023 har Ténergie Développement begärt att målet ska vilandeförklaras och att en begäran om förhandsavgörande ska lämnas till EU-domstolen.

Genom sina sista anslutningsyrkanden som ingavs den 10 februari 2024 har Ténergie Développement begärt att den domstol som förbereder målet för avgörande

- ska förklara att målet kan tas upp till prövning och bifalla talan,
- följaktligen ska besluta om frikännande från och/eller eftergift av de påförda tullarna om 2 405 887 euro jämte dröjsmålsränta och straffavgifter,
- vid behov ska lämna följande begäran om förhandsavgörande till Europeiska unionens domstol enligt artikel 267 FEUF:

[utelämnas] [frågorna återges i domslutet], och

- ska vilandeförklara målet i avvaktan på beslutet från Europeiska unionens domstol.

Ténergie Développement har gjort gällande att det vidtog ett stort antal externa åtgärder för att genomföra kontroller via oberoende bolag, att Europeiska kommissionen inledde en internationell utredning via Olaf, att tullmyndigheten borde ha uppmärksammat det på de olika indicier som kunde föranleda misstankar om att panelerna kunde härröra från Kina, att tullmyndigheten åsidosatte sin omsorgsplikt, att det gjorde dokumentkontroller samt en fysisk kontroll den 24 februari 2014 utan att upptäcka något onormalt beträffande varornas ursprung samt att tullmyndigheten godtog och validerade importen av varorna för övergång till fri omsättning och frisläppande för konsumtion.

Det har hävdats att det har ansökt om eftergift både på grund av det fel som begicks från de behöriga myndigheternas sida och av rättviseskäl samt att den franska tullmyndigheten, som har en normbunden behörighet, var skyldig att vidarebefordra ärendet till Europeiska kommissionen för att den skulle anta ett beslut.

Den franska tullmyndigheten har genom sina sista yrkanden som ingavs den 9 januari 2024 begärt att det ska konstateras att villkoren för eftergift enligt artiklarna 119 och 120 i unionens tullkodex inte är uppfyllda, att lydelsen i artikel 116 i unionens tullkodex är klar och inte kräver någon tolkning, att det inte finns anledning att vidarebefordra Ténergie Développements ansökan om eftergift till Europeiska kommissionen, att dess yrkanden följaktligen ska avslås samt att rättegångskostnaderna ska anstå.

Den har gjort gällande att den inte måste vidarebefordra ett ärende till kommissionen när den anser att villkoren i artikel 116 i tullkodexen inte är uppfyllda, att kommissionen inte åsidosatte sina skyldigheter, att den inte har begått något fel i den mening som avses i artikel 119 i tullkodexen, att omständigheterna i förevarande fall har samband med en utredning som genomförts av unionen, att tullen aldrig stärkte aktören i dennes uppfattning om varornas deklarerade ursprung, varken vid importtillfällena eller vid de kontroller

som senare utfördes av tullkontoret i Fos-sur-Mer och av SRE, att tullmyndigheten inte kan kritiseras för att ha godtagit intyg om icke-förmånsursprung, eftersom dessa dokument inte ens krävdes vid importen, att de franska tullmyndigheterna inte begick något aktivt fel, eftersom de inte hade något skäl att tvivla på det deklarerade ursprunget, samt att de inte tillämpade det tillämpliga regelverket felaktigt.

För en mer omfattande redogörelse av parternas grunder och påståenden hänvisas till ovan angivna skrivelser.

SKÄL FÖR BESLUTET

I artikel 49 stycke 2 i civilprocesslagen anges att ”när lösningen av en tvist beror på en fråga som innebär en allvarlig svårighet och omfattas av förvaltningsdomstols behörighet ska den domstol vid vilken talan ursprungligen väckts hänskjuta frågan till behörig förvaltningsdomstol. ... Den ska vilandeförklara målet till dess att avgörande meddelats beträffande den fråga som ställts.”

I artikel 378 i civilprocesslagen anges att ”genom beslutet om vilandeförklaring skjuts förfarandet upp under däri angiven tid eller till dess att däri angiven händelse har inträffat”.

I artikel 267 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt anges följande:

”Europeiska unionens domstol ska vara behörig att meddela förhandsavgöranden angående

- a) tolkningen av fördragen,
- b) giltigheten och tolkningen av rättsakter som beslutas av unionens institutioner, organ eller byråer.

När en sådan fråga uppkommer vid en domstol i en medlemsstat får den domstolen, om den anser att ett beslut i frågan är nödvändigt för att döma i saken, begära att domstolen meddelar ett förhandsavgörande.

När en sådan fråga uppkommer i ett ärende vid en domstol i en medlemsstat, mot vars avgöranden det inte finns något rättsmedel enligt nationell lagstiftning, ska den nationella domstolen föra frågan vidare till domstolen. ...”

I artikel 116 i unionens tullkodex anges följande:

”1. Om inte annat följer av detta avsnitt ska import- eller exporttullbelopp återbetalas eller efterges av något av följande skäl:

- a) Import- eller exporttull har tagits ut med ett för stort belopp.
- b) Varorna är defekta eller uppfyller inte villkoren i avtalet.

c) De berörda myndigheterna har begått ett fel.

d) Av rättviseskäl.

...

3. Om tullmyndigheterna anser att återbetalning eller eftergift bör beviljas på grundval av artikel 119 eller 120 ska den berörda medlemsstaten vidarebefordra ärendet till kommissionen för beslut i något av följande fall:

a) Om tullmyndigheterna anser att de särskilda omständigheterna följer av att kommissionen har försummat att fullgöra sina skyldigheter.

b) Om tullmyndigheterna anser att kommissionen har begått ett misstag i den mening som avses i artikel 119.

c) Om omständigheterna i det berörda fallet har samband med resultatet av en unionsutredning som genomförts i enlighet med rådets förordning (EG) nr 515/97 av den 13 mars 1997 om ömsesidigt bistånd mellan medlemsstaternas administrativa myndigheter och om samarbete mellan dessa och kommissionen för att säkerställa en korrekt tillämpning av tull- och jordbrukslagstiftningen eller genomförts på grundval av annan unionslagstiftning eller avtal som ingåtts av unionen med vissa länder eller grupper av länder där det ingår bestämmelser om genomförande av sådana unionsutredningar.

d) Om det belopp som den berörda personen är skyldig att betala och som kan hänföras till en eller flera import- eller exporttransaktioner motsvarar eller överstiger 500 000 EUR till följd av ett misstag eller särskilda omständigheter.

Trots vad som sägs i första stycket, ska ärenden dock inte vidarebefordras i någon av följande situationer:

a) Om kommissionen redan har antagit ett beslut i ett fall med jämförbara faktiska och rättsliga omständigheter.

b) Om kommissionen redan har förelagts ett fall med jämförbara faktiska och rättsliga omständigheter.

4. Med förbehåll för regler om vem som är behörig att fatta ett beslut ska tullmyndigheterna, när de själva inom de tidsramar som avses i artikel 121.1 upptäcker att ett import- eller exporttullbelopp ska återbetalas eller efterges enligt artikel 117, 119 eller 120, på eget initiativ återbetala eller efterge tullar.

5. Någon återbetalning eller eftergift får inte beviljas när den situation som ledde till underrättelsen om tullskulden är ett resultat av bedrägeri från gäldenärens sida.

6. Vid återbetalning behöver de berörda tullmyndigheterna inte betala ränta.

Ränta ska dock betalas om ett beslut att bevilja återbetalning inte genomförs inom tre månader från den dag då beslutet fattades, såvida inte underlåtenheten att iaktta tidsfristen låg utanför tullmyndigheternas kontroll.

I sådana fall ska ränta betalas från och med den dag då tremånadersperioden löper ut till och med dagen för återbetalning. Räntesatsen ska fastställas i enlighet med artikel 112.

7. Om tullmyndigheterna felaktigt har beviljat återbetalning eller eftergift ska skyldigheten att betala den ursprungliga tullskulden återinföras i den mån uppbörderna av den inte är förbjuden av tidsmässiga skäl enligt artikel 103.”

Artikel 119 – Fel från de behöriga myndigheternas sida.

”1. I andra fall än dem som nämns i artikel 116.1 andra stycket, och i artiklarna 117, 118 och 120, ska ett import- eller exporttullbelopp återbetalas eller efterges, om det belopp som svarar mot den tullskuld som ursprungligen meddelades till följd av ett fel från de behöriga myndigheternas sida är lägre än det belopp som ska betalas, förutsatt att följande villkor är uppfyllda:

a) Gälldenären kunde inte rimligen ha upptäckt felet.

b) Gälldenären agerade i god tro.

...”

Artikel 120 – Rättviseskäl.

”1. I andra fall än sådana som avses i artikel 116.1 andra stycket och i artiklarna 117, 118 och 119 ska import- eller exporttullbelopp återbetalas eller efterges av rättviseskäl när en tullskuld uppkommit under särskilda omständigheter, vid vilka varken bedrägeri eller uppenbar vårdslöshet kan tillskrivas gälldenären.

2. Särskilda omständigheter enligt punkt 1 ska anses föreligga om det framgår av omständigheterna i fallet att gälldenären befinner sig i en exceptionell situation jämfört med andra aktörer som bedriver samma verksamhet, och att denne inte skulle ha lidit skada av att import- eller exporttullbeloppet togs ut, om dessa omständigheter inte hade förelegat.”

När det gäller en tvist vid en domstol i första instans, vars avgörande kan komma att överklagas, är det valfritt att begära ett förhandsavgörande från Europeiska unionens domstol.

I förevarande fall beror lösningen av tvisten på en fråga som innebär en allvarlig svårighet.

Ténergie Développement anser nämligen att det tillhandahöll alla nödvändiga handlingar, bland annat allt det taiwanesiska ursprungsintyget, när det uppvisade

varorna för tullen och att de franska tullmyndigheterna trots den fysiska kontrollen av varorna i februari 2014 och de frågor som tullombudet ställde aldrig uttryckte minsta förbehåll eller påpekade något onormalt med varornas ursprung och att tullmyndigheterna således godtog och validerade importen av varorna för övergång till fri omsättning och frisläppande för konsumtion.

Det anser följaktligen att godtagandet av tulldeklarationen, i vilken de berörda varorna klassificerades felaktigt, utgjorde ett klart fel, i den mening som avses i artikel 119 i unionens tullkodex.

Det har vidare angett dels att de europeiska och franska myndigheterna från det ögonblick då Olaf inledde sin utredning var medvetna om de risker som var förenade med importen och borde ha förvarnat de ekonomiska aktörerna om dessa risker, dels att tullmyndigheten, vars kontroll i huvudsak grundades på slutsatserna i den internationella utredning som genomförts av Olaf och som exakt uppfyller kriterierna i artiklarna 2 och 20 i rådets förordning (EG) nr 515/97 av den 13 mars 1997, var skyldig att vidarebefordra ansökan om eftergift till Europeiska kommissionen.

Det är härvid viktigt att erinra om att det i Olafs rapport preciseras att Olaf den 24 november 2014 mottog uppgifter från de taiwanesiska tullmyndigheterna om att mer än 1 200 containrar innehållande solpaneler med ursprung i eller som hade avsänts från Folkrepubliken Kina hade omlastats i Taiwan för transport till Europeiska unionen. Dessa uppgifter rörde import till frizonen i Taiwan (tulldeklaration F1) och återexport av varorna från frizonen i Taiwan (tulldeklaration F5). En första analys av de uppgifter som tillhandahållits av Olaf visar att sammanlagt 925 enskilda containrar innehållande solpaneler kunde sättas i samband med den import till unionen som deklarerats av medlemsstaterna.

För att iakttä syftet med den mekanism som är avsedd att möjliggöra för kommissionen att säkerställa en enhetlig rättspraxis i unionen på detta område och för att inte hindra en enhetlig tillämpning av unionens tullkodex, är Ténergie Développement berättigat att ställa frågan om huruvida tullmyndigheten borde ha sett till att vidarebefordrade ärendet till Europeiska kommissionen.

Det är följaktligen förenligt med god rättskipning att vilandeförklara målet och begära ett förhandsavgörande från Europeiska unionens domstol, som är behörig att avgöra nedanstående frågor som har ställts av bolaget Ténergie Développement:

[utelämnas] [text som återger tolkningsfrågorna i slutet]

[utelämnas] [nationella processuella uppgifter]

MOT DENNA BAKGRUND

[**utelämnas**] [nationellt förfarande]

BESLUTAS att hänskjuta följande frågor, vilka har ställts av Ténergie Développement, till Europeiska unionens domstol för förhandsavgörande:

1. För det fall att klagandebolaget såsom i förevarande fall uppfyller de villkor som anges i artiklarna 119 och 120 i unionens tullkodex, ska artikel 116 i tullkodexen tolkas så, att den föreskriver en skyldighet för de behöriga nationella myndigheterna att vidarebefordra ärendet avseende ansökan om eftergift av tullar till Europeiska kommissionen?
2. Om den första frågan ska besvaras så, att dessa nationella myndigheter har en normbunden behörighet i ett sådant fall, kan underlåtenhet att fullgöra skyldigheten att vidarebefordra ärendet avseende ansökan om eftergift till Europeiska kommissionen medföra eftergift av de påförda tullarna och straffavgifterna?
3. Om den andra frågan ska besvaras nekande, kan principen att en medlemsstat ska ersätta skada som enskilda orsakats på grund av medlemsstatens åsidosättande av unionsrätten förutsatt att skadan helt kan tillskrivas medlemsstaten vara tillämplig när medlemsstaten har tillämpat artikel 116 i unionens tullkodex felaktigt, då den skyldighet att vidarebefordra ärendet avseende ansökan om eftergift som föreskrivs däri anses ge enskilda rättigheter, åsidosättandet är tillräckligt klart och det finns ett direkt orsakssamband mellan åsidosättandet och den skada som den drabbade personen har lidit?

[utelämnas] [vilandeförklaring av målet]

[utelämnas] [nationella processuella uppgifter]